

Sygn. akt: I C 249/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Banku S.A we W.

przeciwko B. S.

o zapłatę

powództwo oddala

Sygn. akt I C 249/18 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23 sierpnia 2017 r. powód (...) Bank S.A. we W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej B. S. kwoty 2318,11 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 446,72 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 1434,10 zł od 11.08.2017 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż 14 lipca 2014 r. zawarł z pozwaną B. S. umowę kredytu nr (...). Pozwana zobowiązała się spłacać kredyt w miesięcznych ratach. Do dnia sporządzenia pozwu należność wynikająca z w/w umowy nie została w całości spłacona.

W pozwie wskazano, iż w związku z rażącym naruszeniem przez pozwaną warunków umowy i brakiem spłat powód wypowiedział umowę. Po upływie okresu wypowiedzenia tj. 15.01.2016 r. całe zobowiązanie stało się wymagalne. Pomimo upływu wyznaczonego ostatecznego terminu spłaty, pozwana nie zwróciła całości zobowiązania.

Na dochodzoną pozwem kwotę składa się: kwota 1434,10 zł tytułem zaległego kapitału, kwota 446,72 zł tytułem sumy odsetek umownych i karnych wyliczona na dzień sporządzenia pozwu wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kwota 437,29 zł tytułem kosztów monitów i upomnień związanych z dochodzeniem należności wynikających z czynności bankowych. Powód wniósł o zasądzenie dalszych odsetek karnych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty zaległego kapitału, wskazując, iż prawo do dochodzenia tych odsetek powód zastrzegł w umowie.

Pozwana B. S. w odpowiedzi na pozew potwierdziła fakt zawarcia z powodem w dniu 14 lipca 2014 r umowy kredytu nr (...). Pozwana podniosła, iż zobowiązanie wynikające z tej umowy zostało przez nią w całości spłacone w miesięcznych

ratach w dniu 25.05.2018 r. , na dowód czego załączyła potwierdzenia wpłaty. Pozwana zakwestionowała dokonanie przez bank czynności windykacyjnych , zaprzeczając aby takie czynności były wobec niej podejmowane. Stanowisko to pozwana podtrzymała na rozprawie.

W piśmie z dnia 14.06.2018 r. powód potwierdził dokonywanie wpłat przez pozwaną, podtrzymując żądanie zasądzenia od niej kwoty 217,44 zł tytułem kosztów monitów i upomnień związanych z dochodzeniem należności wynikających z umowy nr (...) wskazanych szczegółowo w Wykazie kosztów monitów i upomnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2014 r. powód (...) Bank S.A. we W. zawarł z pozwaną B. S. umowę o kredyt gotówkowy plus nr (...). Na podstawie przedmiotowej umowy bank udzielił pozwanej kredytu w wysokości 5597,37 zł, stanowiący całkowitą kwotę kredytu.

Pozwana w związku z zawarciem w/w umowy zobowiązała się do dokonywania spłaty kredytu w 48 ratach do 1- ego dnia każdego miesiąca począwszy od września 2014 r. w wysokości wskazanych w umowie rat w kwocie po 165,48 zł , przy czym wysokość ostatniej raty korygującej określono na kwotę 165,75 zł. Niespłatenie raty kredytu w ustalonym terminie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane były określone w umowie odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych obowiązujących w dniu naliczania odsetek karnych, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 16 % . Zmiana odsetek karnych następowała, zgodnie z umową, stosownie do zmiany odsetek maksymalnych.

Ostateczny termin spłaty kredytu określono na dzień 01.08.2018 r. , przy czym umowa mogła być wypowiedziana przez bank w przypadku nieuregulowania w terminach określonych w umowie dwóch pełnych rat kredytu, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do uregulowania zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie ustalonym przez Bank, nie krótszym niż 7 dni, od daty otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

(dowód: umowa k. 17-19, tabela opłat i prowizji k. 20)

Pozwana dokonała wpłat na poczet zobowiązania wynikającego z umowy pokrywając w całości należności na poczet zaległego kapitału i odsetek.

(dowód: dowody wpłat k. 36-40 , pismo powoda z dnia 14.06.2018 r. k. 46)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Jak stanowi art. 232 kpc, strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest , iż strony wiązała umowa o kredyt gotówkowy plus nr (...) zawarta dnia 14 lipca 2014 r. pomiędzy powodem (...) Bank S.A. we W. i pozwaną B. S.. Bezspornym jest także , iż do dnia 14 czerwca 2018 r. pozwana uiściła całość należności wynikających z tej umowy z tytułu kapitału i należnych powodowi odsetek (dowody wpłat k. 36-40 , pismo powoda z dnia 14.06.2018 r. k. 46). W tej sytuacji powód w piśmie z dnia 14.06.2018 r. ograniczył żądanie pozwu do zasądzenia od pozwanej kwoty 217,44 zł tytułem kosztów monitów i upomnień związanych z dochodzeniem należności wynikających z umowy nr (...) wskazanych szczegółowo w Wykazie kosztów monitów i upomnień oraz zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

Odnosnie żądania zasądzenia kwoty 217,44 zł tytułem kosztów monitów i upomnień (pismo k. 46) należało uznać, iż powód nie udowodnił roszczenia w tym zakresie. Powód nie przedłożył bowiem żadnych dowodów, z których

wynikałoby, że faktycznie zostały wykonane czynności windykacyjne, za które domagał się zapłaty, ani też na czym konkretnie czynności te miały polegać (m. in. brak wezwań, upomnień, potwierdzenia wysłania korespondencji do dłużnika), natomiast pozwana dokonaniu takich czynności zaprzeczyła.

Powód nie przedłożył zatem dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie w zakresie kwoty 217,44 zł dochodzonej jako koszty monitów i upomnień, wobec czego uznając, iż powód nie udowodnił swojego roszczenia w tej części, powództwo w tym zakresie podlegało oddaleniu.

Powództwo podlegało oddaleniu też w pozostałym zakresie wskazanym w pozwie, albowiem pozwana po wniesieniu pozwu spełniła świadczenie, a powód pozwu nie cofnął, a jedynie ograniczył żądanie w piśmie z dnia 14 czerwca 2018 r. do kwoty 217,44 zł. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie III CZP 119/13 jeżeli powód po spełnieniu świadczenia przez pozwanego po doręczeniu pozwu nie cofnął pozwu, sąd oddała powództwo. Jak wynika z uzasadnienia tej uchwały, w przypadku zaspokojenia roszczenia powoda przez pozwanego w toku procesu nie dojdzie do umorzenia postępowania, jeżeli powód nie cofnie pozwu, ponieważ w dalszym ciągu istnieje żądanie rozpoznania sprawy i orzeczenia o przedstawionym sporze. Samo zaspokojenie roszczenia bez cofnięcia pozwu wywołuje skutki materialnoprawne, prowadzące do oddalenia powództwa z powodu jego bezzasadności, nie zachodzi przeszkoda w merytorycznym rozpoznaniu sprawy.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd orzekł o oddaleniu powództwa w całości.

Jednocześnie wobec oddalenia powództwa brak było podstaw do zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, zwłaszcza, iż z okoliczności sprawy wynika, iż pozwana nie dała powodu do wytoczenia sprawy.